

Torek, 3. oktobra 2023

26. teden med letom – leto A

Zah 8,20-23; Ps 86; Lk 9,51-56

Zaprta mesta v odnosu do Jezusa je posebno znamenje, ki spremlja oznanilo veselega oznanila. Jezusovo potovanje proti Jeruzalemu je izpolnitev volje Boga Očeta. Tudi danes se mora oznanjevanje evangelija soočiti s političnimi, kulturnimi in gospodarskimi nasprotovanji, največja ovira pa je zaprtost človekovega srca. Mesijevo veselo oznanilo ne zadeva kulturnih pretresov ali ustvarjanja novega družbeno političnega reda; Odrešenik prihaja spreobrniti človeško srce. To je zahtevno. V mesecu oktobru, ki je tradicionalno namenjen odkrivanju misijonarskega poklica v vseh krščenih, naletimo tudi na veliko težav in besed, ki jemljejo pogum in ranijo. Zakaj iti v misijone? Duhovnikov je malo, bolje da ostanejo med nami, zakaj bi jih pošiljali v nevarne kraje? To so besede blaženega Paola Manna, ustanovitelja Papeške misijonske zveze (PMZ) in zavetnika misijonskega sodelovanja: »Svet je utrujen, malodušen in izgubljen. Potrebuje luč, mir, vodstvo. Potrebujemo vero, potrebujemo vesoljno križarsko vojno gorečih molitev, potrebujemo veliko velikodušnosti, vneme in velikega srca. Na takšne razmere je treba odgovoriti z umnim in stalnim sodelovanjem škofov, duhovnikov in vseh krščenih.«

Samo Bog lahko odpre in razsvetli zaprta srca moških in žensk. Zato je prva naloga evangelizacije molitev, združena z darovanjem žrtev in trpljenja za rast misijonov. Ne pozabimo na to v tem tako posebnem trenutku; krščen si, torej si priča evangelija Jezusa Kristusa.